

GIDS-groet, november 2018

Vorige maand bezochten wij opnieuw de school. Het beeld wordt inmiddels vertrouwd: 60 meiden zitten in kleine groepen op de grond te werken, bezig met lezen, rekenen of handwerken. Vier leerkrachten in twee lokalen, buiten bereidt een oud leerling een warme lunch. En altijd die lach, tientallen lachende gezichten van zowel leerlingen als oud-leerlingen. Want laatst genoemde groep (een stuk of zes meiden) kwam langs, om ons welkom te heten.

Acht jaar een slum school in de sloppenwijk Mohakhali, een paar feiten:

- Ruim 480 meiden hebben inmiddels een of meerdere jaren les gehad.
- Bijna 200 van hen hebben groep 1-4 volledige doorlopen (groep 4 is vergelijkbaar met groep 6 in Nederland).
- Twee jaar geleden kregen zij die afzwaaiden na groep 4 een naaimachine als afscheidscadeau. Een van hen vertelde trots dat ze nu maandelijks 1000 Taka verdient, en rond feestdagen meer dan 4000 Taka. Dat is meer dan haar vader meebrengt na 26 dagen per maand fietsen op een riksja.
- Getuigen van Jezus is risicovol. Hatelijke opmerkingen en pistolen tegen de borst zijn reacties op de verlossings-boodschap.

We vroegen de oudere meiden (groep 4 en oud-leerlingen, allen ouder dan 14 jaar) wat wij meer voor hen zouden kunnen doen. Onderstaand drie reacties:

- Nieuwe naaimachines, zes van de acht eerder gegeven machines zijn in vlammen opgegaan bij de sloppenbrand (2017).
- Micro krediet (een lening) om een eigen winkel / bedrijf te beginnen,
- Sponsoring voor nog meer scholing (groep 5 en 6 of voortgezet onderwijs) – een kleine groep wil doorleren.

Wij hebben niets toegezegd, we overwegen wat wij moeten en kunnen doen. De vraag is onbeperkt, onze middelen zijn dan niet. Wij vragen jullie om de meiden en leerkrachten in jullie gebed te noemen. In de komende maanden hopen wij antwoord te krijgen op aanvullende hulp.

Wil je meer weten over het bezoek? Van harte welkom bij Willem en Eline Koop of Ale Riedstra.

Hartelijke groet,
Stichting GIDS Bangladesh

